

Budapest, 1944. június hó 4.

Méltóságos Uram !

Ma délelőtt jöttem meg Pécsről s az alábbiakban jelentem a történeteket és benyomásaimat.

Általános jellemzésül megemlítem, hogy Nagybatyám már előzetesen jelezte a professzoroknak érkezésemet és minden egyes kollegájának személyesen mutatott be, a bemutatás után azonban mindjárt négy szemközt hagyott. Sikerült jelentkeznem a következőknél: Holub, Schaurek, Krisztics, Losonczy, Faluhelyi, Weis, Irk; távol voltak: Vinkler, Vasváry, Óriás, Surányi-Unger és Bozóky professzorok. Az utóbbi kettőt Pesten fogom felkeresni, az első kettőnek sajnálkozó levelet irtam, hogy nem találtam otthon őket. Névjegyet természetesen hagytam mindegyiknél.

Most egyenként sorra veszem a kar tagjait.

Nagybatyám. Mint már vagy két hónapja meggyőződtem róla, szívében viseli ügyemet és mind objektív, mind subjektív szempontból engem kíván a katedrán látni. Saját bevallása szerint sem csinált a karban titkot abból, hogy Móthnál inkább odavalónak tart. Mint azonban biztosan feltételeztem róla, most lemond a bizottsági tagságáról, nem fog részt venni a kari ülésben a szavazáson, sőt ezután egyik pécsi kollegájával sem hajlandó érdemben tárgyalni a tanácsék betöltéséről. Meggyőződésem, hogy ez nemcsak korrekt, de érdekekben is áll és hogy a legkisebb szemrehányás sem érheti őt részemről, sőt maradéktalanul mellettem állt, amennyire ezt adott helyzetében tehetette.

Bizalmasan, de természetesen Professor Urral közölhetően, elmondta Vinklerrel folytatott legutóbbi beszélgetését, amely a legjobban megvilágítja, mind az én esélyeimet, mind Nagybatyám szerepét. V. azzal a propozícióval kereste őt fel, hogy quasi egyezzenek meg az én jelölésemről. Nagybatyám ezt a legmerevebben elutasította, kijelentvén, hogy nem ilyen vagy olyan jelölést óhajt, hanem azt, amelyik V. és a kar legjobb meggyőződése szerint az egyetlen és az ügy érdekét legjobban szolgálja. V. erre azzal replikázott, hogy az adott esetben könnyű erre az álláspontra helyezkedni, mert éppen ez jelenti az én első helyen való jelölésemet; továbbra is erőltette azonban a baráti megegyezést. Majd konkrét hozzájárulást kért

Tóth-tal aequo loco első helyen való jelölésemhez, Nagybatyám azonban ezt is a limine határozottan visszautasította, többek között az az indokolással, hogy bármit is mondana, azt vagy ellene vagy ellenem használnák fel, mint ahogy előző kijelentéseit is olyan elferdítve juttatták fel pl. a minisztériumba, ami azonfelül, hogy valótlán volt, adott esetben őt Édesanyámmal és velem is ellentétbe hozhatta volna. Végül is V. dolga végezetlen volt kénytelen távozni. Magam is úgy látom, hogy V. konkrét javaslatának elfogadása pozícióról való lemondást jelentett volna és Nagybatyám hallgatása végeredményben esélyeimet is javítja. Szerinte a karban az objektív rangsor - Professzor Ur információi folytán - senki előtt sem kétséges s ezért emberi számítás szerint a legkedvezőtlenebb esetben sem jöhet ki az aequo loco első helyen való jelölésnél kedvezőtlenebb eredmény.

Holub dékán. Fél órán át a legkedvesebben csevegett velem, de gondosan kerülte a tárgyat.

Schaurek. Jőindulatunak kátszik irántam, de nem eléggé határozott. Losonczy szerint számíthatok rá.

Krisztics. Nagyon barátságos volt, de tájékozatlan. Szerinte a kari jelölésnek ma nincs jelentősége, a döntő szót a minisztérium mondja ki. Ő /és egyedül ő/ úgy vélte, hogy szeptember előtt nem lesz meg a jelölés. Beszélgetésünkéből nem lettem okosabb, de Nagybatyám szerint rá lehet számítani.

Losonczy. Szívvel-lélekkal mellettem és Tóth ellen nyilatkozott; nekem formális ígéretet is tett.

Irk. Nem szavaz, de Nagybatyám legjobb barátja, ezért felkerestem.

Faluhelyi. Rendkívül szivélyes; kilátásba helyezte támogatását.

Weis. Utalt Professzor Urhoz írt korábbi levelére, hogy lemaradása esetén engem fog támogatni, ezt azonban oda módosította, hogy Mihálffy-val, volt kollegájával és barátjával fog aequo loco első helyen ajánlani, akár külön vélemény formájában is. Ő az egyetlen, aki Mihálffyt mint "komoly esélyes jelöltet" említette; a többiek ugyyszólván nem is tudnak Mihálffy-ról.

Nagybatyám szerint a többség határozatlan és az előadói, illetőleg bizottsági előterjesztéshez fog csatlakozni. Ez azonban, figyelemmel a Vinklerrel kapcsolatban elmondottakra, jó reményekkel biztat. Határozott és biztos ellenfél egyedül Óriás. A döntő kari ülés előreláthatólag 24.-én lesz.

Holnap egyébiránt családomhoz utazom Szilvásváradra. Elő-

reláthatólag egy hétig maradok. Utána keresni fogom a lehetőséget Surányi-Unger és Bozóky professzoroknál Budapesten való tisztelgő látogatásra.

Professzor Uréknak kellemes nyaralást kíván, Méltóságos Asszony kezét csókolja, Professzor Urat mély tisztelettel köszönti  
hálás tanítványa:

Kalló Zsuzsanna